



Üzenet Avalonba



(Határ Győzőnek)

Búcsúzó szavaid hallom a rögzítőn:
„Ég áldjon, öreg...” és nincsen a folytatás.
Köd van, wimbledoni. Vaksi homályba bújt,
farsangolhat a kontinens.

Tündérvölgy? Avalon? Merre keresselek?
Számok közt vacilál tétova ujjam és
hívnálak, de te már arra bolyongsz, ahol
Rabelais, Jékely és Weöres

kóvályog valami úttalan úton, a
fénylő és suhogó éjszaka mélyiben.
Baudelaire rád huhog és Villon odébb taszít.
Harsog trombita, dob dübög.

Maszkák népe vonul. Ez vihog, az nyerít.
Loncsos luvnya, lidérc, macska, bohóc le-föl
korzózik. Novalis ropja, Babits borong.
Bömböl Berda a híd alatt.

Bölcs és balga sereg. Ez kölyök, az kopott
vénség – nyámnnyila vagy vérmes? Elébük áll
Kormos Pista, nicsak! Gombolyu madzagon
sárkányt röptet a hold felé.